

[Søren P. Larsen.]

til, at Oppositionspartierne ikke vil være med til at gennemføre dette Forslag, er, at Arbejdskampen truer. Det er jo rigtigt, at selv om vi i Forvejen har henvend 200 000 arbejdsløse, melder der sig her et andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes Stillingen for det offentlige maa være under den Arbejdskamp, som har truet i de sidste Dage, og som der i Øjeblikket ikke er større Udsigt til vil indskrænke sig til en Trusel, men som meget let vil kunne blive til Virkelighed. Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen hævdede, at Venstre og de Konservative ved ikke at gaa med til at gennemføre dette Lovforslag vilde gøre sig til Part i Striden, og at man derved vilde tage Parti for Arbejdsgiverne imod Arbejderne. Jeg maa paa det bestemteste afvise en saadan Tale. Vi har gennem de Love, vi har vedrørende disse Forhold, alle Dage søgt at holde paa, at Maalet skulde være, at det offentlige under Konflikter skulde bevare absolut Neutralitet overfor de stridende Parter, og derfor har vi store Betænkeligheder ved — selv om vi kunde blive enige om mange andre Punkter — at gennemføre en Lovgivning i Dag, som stiller 10 Mill. Kr. til Raadighed til Understøttelser, hvis vi ikke har betryggende Garanti for, at dette Beløb ikke kommer ud, saaledes at det kommer den ene af de stridende Parter til gode. Men jeg kan slet ikke anerkende det ærede Medlem Hr. Einer Jensens Opfattelse, at Venstre og de Konservative ved at gaa imod dette Forslag gør sig til Part i Sagen. Nej, jeg vil netop hævde, at man netop ved *ikke* at gaa med dertil staaende overfor en eventuel Lønkamp i Virkeligheden vil være med til at opretholde den Neutralitet, som vi fra vor Side altid har hævdet, at det offentlige maa indtage overfor en Kamp som den, der desværre er Udsigt til vil komme.

Saa vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem Hr. Einer Jensen vilde hævde, at Venstre er et Parti, der kun kan kræve Hjælp til Landbruget. Jeg anerkender den gode Villie, der ligger bag det ærede Medlems Ord; men jeg vil dog hævde, at Venstre paa en lang Række sociale Omraader baade i Nutid og i Fortid har vist, at det virkelig har Villie og Evne til at give Bidrag til Afhjælpning af den sociale Nød i vort Land. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i den Betragtning, at vi fra Venstres Side kun kan kræve Hjælp til Landbruget.

Og naar det ærede Medlem vilde hævde, at Flertalspartierne her har rakt Haand til

en Hjælpelovgivning, der ikke alene kunde blive til Hjælp for kriseramte, men ogsaa paa visse Omraader kunde blive til Hjælp for Landbruget, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at den Hjælp til Landbruget, der findes dels i dette Forslag og dels i den Række Lovforslag, der har været inddraget under Underudvalgsforhandlingerne, det er ikke en Hjælp, der er af den Beskaffenhed, at den vil kunne faa nogen afgørende Indflydelse paa vore Landbrugeres vanskelige Stilling for Øjeblikket. Vi erkender, at der paa visse Omraader, ved Henstandslov, Akkordlov og Kødordning, kunde ske et og andet, som i nogen Maade kan hjælpe paa begrænsede Omraader og i begrænset Omfang; men det er ikke Foranstaltninger af denne Art, der kan hjælpe Landbruget som saadant. Ja, vi kan hjælpe paa visse Omraader, men det er ikke Hjælp af den Art, som de Drøftelser, der har været ført mellem Regeringen og Partierne i den sidste Tid, gaar ud paa.

Vi vil altsaa afholde os fra at stemme over de Ændringsforslag, Regeringspartierne har stillet til Hovedforslaget, og i Betragtning af de Drøftelser, der føres mellem Regeringen og Partierne, og som endnu ikke er ført til Afslutning, vil vi ikke tage endelig Stilling til dette Lovforslag ud fra de Begrundelser, som vi gav ved Forslagets første Behandling, men vil afholde os fra at stemme saavel over Regeringspartiernes Ændringer som over selve Hovedforslaget. Vi ønsker nemlig at kende Regerings Politik paa en lang Række andre Omraader, før vi vil tage endelig Stilling til det Forslag, der her behandles.

Christmas Møller: Ved første Behandling af dette Lovforslag udtalte jeg paa det konservative Partis Vegne, at mit Parti overfor Forslaget havde en velvillig Indstilling, og at man erkendte, at saa overmaade vanskelige som Forholdene var for saa overordentlig mange Mennesker, saa ekstraordinært stærkt Krisen havde sat ind, kunde man ikke paa Forhaand afvise at yde en Hjælp af denne ekstraordinære Karakter, og vi fra det konservative Folkepartis Side krævede, at man foruden at foretage en Forhandling angaaende Enkeltheder i Lovforslaget, ogsaa angaaende en saa betydningsfuld Enkelthed som Spørgsmaalet om ved den Slags Foranstaltninger at yde en vis Del af Hjælpen i Naturalier, maatte have Klarhed, om ikke paa alle Punkter i Henseende til Lovforanstaltninger, saa dog Klarhed paa væsentlige Omraader; man maatte have en *Finansplan* fra Regeringen